

kan man f.eks. se, at Danmark har sagt: Vi vil ikke være med til nogen forsvarspolitik. Vi ved jo godt alle sammen, at dét bliver en hård diskussion i de kommende år.

Når Enhedslisten fremturer med at sige, at det er det samme, og der er ingenting, så er det, man spiller V og K's spil. Så var det, jeg undersøgte, om man havde forladt det synspunkt, og det har hr. Keld Albrechtsen, men ikke hr. Frank Aaen. Derfor var det, jeg endte med at konstatere, at mangelen på klarhed er det, der mest præger Enhedslistens indlæg i dag.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg vil starte med at takke udenrigsministeren for redegørelsen til Folketinget om, hvordan vi får skabt en fornuftig offentlig debat om det danske memorandum frem til regeringskonferencen i 1996.

Jeg synes, der var flere ting i udenrigsministerens redegørelse, der var gode, som f.eks. at den offentlige debat skulle stimuleres af forskellige ting. Det var en redegørelse om, hvordan man kunne trække på oplysninger forskellige steder fra – bl.a. her i huset, hvor man har dem i forvejen – og om, at partierne skal give deres bidrag til den offentlige debat. Dette sidste synes jeg er meget vigtigt, for det betyder selvfølgelig også, at partierne må komme med klare meldinger om, hvad de vil, og på den måde skabe en seriøs debat alle steder i det danske samfund.

I den forbindelse lægger regeringen jo stor vægt på, det har vi hørt flere gange, at regeringskonferencen i 1996 handler om en udvidelse mod øst, og der er – kan jeg vist roligt sige – et bredt flertal i Folketinget, som støtter, at man i 1996 diskuterer denne udvidelse.

Så er mit spørgsmål, for det synes jeg manglede i udenrigsministerens redegørelse: Hvad er det så for nogle eventuelle nødvendige ændringer, der kommer på dagsordenen i 1996 som en følge af, at den danske holdning blandt andet er, at man skal udvide mod øst? Det synes jeg er ret interessant også for den danske befolkning at forholde sig til, når man skal beslutte sig for, om man i 1996 skal køre meget hårdt frem med de udvidelsestanker, som ligger i dag.

Udenrigsministeren nævner nemlig samtidig, at EU skal kunne løse borgernes problemer bedre, at vi skal sikre retsfællesskabet osv., og den megen tale om et effektivt EU, samtidig med at man taler om en udvidelse af Unionen mod øst, har jo nogle konsekvenser internt i EU. Det tror jeg er noget, som er ret vigtigt og noget, der måske skræmmer mange.

Det er jo spørgsmålet om f.eks. stemmевægt i Ministerrådet; det er spørgsmålet om forholdet mellem institutionerne, hvor der selvfølgelig også er en institutionernes kamp om, hvorvidt Europa-Parlamentet skal have større indflydelse, og hvor vi i dag har en masse Europaparlamentarikere, som kæmper for at få større indflydelse på bekostning af andre institutioner, og – som jeg ser det – også på bekostning af de nationale parlamenter.

Det er spørgsmålet om antallet af kommissærer, for også for et lille land som Danmark er det meget vigtigt, hvordan det forholder sig med antallet af kommissærer. Og – som det har været oppe flere gange – er det selvfølgelig også spørgsmålet om antal sprog i Unionen, hvor vi som udgangspunkt har, at det danske sprog skal være ligeværdigt med de øvrige sprog. Men det er noget, der vil komme til debat, som følge af at regeringens strategi er, at et af hovedformålene med regeringskonferencen – sådan som jeg har hørt det – er, at man skal tale om en udvidelse. Så kommer disse andre ting ind, som man så må forholde sig til. Og det er det, vi skal veje op mod hensynet til spørgsmålet om udvidelsen.

De Konservative taler også – og har også gjort det i dag – meget om, at det er selvstændige, suveræne lande, der skal samarbejde. Men det er jo spørgsmålet, om det ikke er en illusion, hvis man taler om et stort, udvidet EU, og hvis man fastholder tanken om, at det skal være meget integreret.

Det er klart, at hvis man accepterer en løsere tilknytning for nogle lande, så accepterer man også et EU i flere hastigheder osv.; men der kan også være andre ting, der spiller ind. Men ønsker man det retsfællesskab og et meget integreret EU, samtidig med at man kraftigt udvider Unionen, ja, så får man alle de andre spørgsmål med ind i debatten.

Så vil jeg sige, at regeringens udgangspunkt, også i relation til det, jeg netop har nævnt, virker en anelse defensivt, og det synes jeg ikke er fornuftigt. Jeg synes, den tidsplan, som regeringen har skitseret i dag med tre faser, kan virke defensiv, i den forstand at vi afventer og ser, hvad de øvrige lande byder på, og først da finder vi ud af, hvad det er vi vil. Det er, som om vi er lidt fodslæbende, at vi lige skal se de andre an og så måske bestemme os for noget, der ligger tæt op ad nogle andre lande – i håbet om, at vi så bagefter kan sige: Se, vi fik jo gennemført det sådan og sådan og sådan.